

Arrest

nr. 54 339 van 14 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba-origine, afkomstig van Ibadan (Oyo-state). Uw vader was moslim en uw moeder christen. Dit zorgde steeds voor problemen met de familie van uw vader die uw moeder niet mocht. In de jaren '80 kwamen uw twee broers en een zus in mysterieuze omstandigheden om het leven. In de jaren '90 overleden vervolgens ook uw ouders en jongere zus in rare omstandigheden. Na het overlijden van uw vader in 1999 kwam uw tante, de jongere zus van uw vader, u helpen met de begrafenis. Na de begrafenis ging ze echter niet weg maar bleef in uw huis wonen. Sindsdien hadden jullie voortdurend problemen met haar. Ze sprak zelfs een vloek uit

over uw vrouw waardoor die dacht dat ze zou sterven indien jullie nog sexueel contact zouden hebben. Uit angst te zullen sterven wou ze dan ook niet meer met u vrijen en besloot ze het huis te verlaten en naar haar ouders te gaan. Samen met uw vier kinderen woont uw vrouw sindsdien bij haar moeder in Oyo-town. U gelooft dat uw tante, door haar magische krachten, de leden van uw familie gedood heeft. Uit vrees dat u de volgende aan de beurt zou zijn en omdat u denkt dat ze daarna uw kinderen zal viseren, vertrok u in 2003 naar Lagos. Omdat u beseftte dat u ook daar gevaar liep, vluchtte u in 2003 naar Nederland. In Nederland vroeg u pas in 2006 asiel aan. Die aanvraag werd geweigerd en in 2009 werd u naar Nigeria gerepatriëerd.

Omdat u niet durfde terug te keren naar Ibadan bleef u in Lagos. Dankzij iemand die u op het vliegtuig had leren kennen vond u een job bij de National Union of Transport Workers. U stond in voor de ordehandhaving in Ketu Garage terwijl anderen er geld inden van de chauffeurs. U werkte voor een zekere (T.), de leider van de Union. Op een moment deed de roddel de ronde dat (T.) 20.000.000 Naira zou gekregen hebben in ruil voor steun voor een nieuwe gouverneurskandidaat (u kent de naam van deze man niet). Toen de zittende gouverneur dit vernam liet hij (T.) meteen ontslagen en arresteren, net als verschillende van zijn medewerkers. Ook gewone straatjongens als u werden opgepakt. In de plaats van (T.) werd (E.O.) aan het hoofd van de Union gezet. Hij had zijn eigen medewerkers en wou de medewerkers van (T.) uitschakelen. U werd ook gevisieerd omdat men u ervan verdacht dat u plannen had voor de verkiezingen en dat u om die reden was teruggekeerd uit het buitenland. Toen u vernam dat u gezocht werd door de groep van (E.O.) dook u onder bij een vriend. Hij hielp u vervolgens opnieuw Nigeria te verlaten en naar België te komen. U vroeg op 31 augustus 2009 asiel aan.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Wat betreft de problemen die u aanhaalde met de familie van uw vader, en meer bepaald met uw tante die over magische krachten zou beschikken kan immers het volgende worden opgemerkt:

Vooreerst haalt u aan dat uw tante uw ouders, broers en zussen zou hebben omgebracht via magische krachten en dat ze een vloek zou uitgesproken hebben over uw vrouw (zie gehoor CGVS dd. 10/9/2010, p.3, 4). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de door u gepercipieerde vervolging louter gestoeld is op bijgeloof en bijgevolg niet objectief te toetsen valt. Verder kan ook uw subjectieve vrees ten aanzien van de daden van uw tante (met steun van de rest van de familie van uw vader) ernstig worden gerelativeerd. Immers, u verklaart eigenlijk totaal niet te weten waarom uw tante het op u en uw gezin zou gemunt hebben (zie gehoor CGVS dd. 10/9/2010, p.4). Hoewel uw tante gedurende jaren bij u inwoonde hebt u hier met haar nooit over gepraat. U verklaarde dit door te stellen dat u hiervoor te bang was van haar (zie gehoor CGVS dd. 10/9/2010, p.5). Het is echter niet aannemelijk dat u zo bang was van deze dame dat u uw angst niet met haar kon bespreken maar wel besloot van 1999 tot 2003 met haar onder één dak te blijven wonen. Wanneer gepeild wordt naar de problemen die u concreet met uw tante had vermeldt u enkel dat ze aan voodoo deed, wat echter berust op bijgeloof, dat ze u vreselijke dromen bezorgde en dat ze ruzie maakte met uw vrouw. Ze zou nooit geweld naar u toe gebruikt hebben (zie gehoor CGVS dd. 10/9/2010, p.5). Al deze door u aangehaalde 'problemen' kunnen bezwaarlijk ernstig genoeg genoemd worden om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade beoordeeld te worden.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de bende van (E.O.) kan eveneens worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat u werkelijk een vervolging riskeert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Vooreerst verklaart u wel dat u gezocht wordt maar wanneer gevraagd wordt hoe u dit weet haalt u slechts één bron, de broer van een kennis, aan die u dat zou verteld hebben (zie gehoor CGVS dd. 10/09/2010, p.7). U vernam dus slechts van één derde dat u zou vervolgd worden en haalt geen enkel incident aan waaruit ook effectief blijkt dat u gevisieerd werd door de groep van (E.O.). Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u getracht hebt bescherming te zoeken of de juistheid van de boodschap van uw informant na te gaan.

Bovendien verklaart u dat u gevisieerd werd omdat men u ervan verdacht plannen te hebben voor de verkiezingen aangezien u uit het buitenland kwam (zie gehoor CGVS, p.8). U slaagt er echter niet in aannemelijk te maken waarom u, als één van de vele Nigerianen die in het buitenland verbleven hebben, zou gevisieerd worden met het oog op vervolging omdat u verdacht zou worden van een deelname aan de verkiezingen. Bovendien stelde u ook uitdrukkelijk dat u ook nog na de

verkiezingen problemen zou blijven hebben (zie gehoor CGVS dd. 10/09/2010, p.9), maar slaagde u er ook nu weer niet in duidelijk te maken waarom dan wel.

Ten slotte kan nog worden vastgesteld dat, aangezien u geen problemen met de Nigeriaanse autoriteiten aanhaalt, u onvoldoende elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat u zich, om aan uw problemen te ontkomen, niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen zonder problemen. Immers, u verklaarde zelf dat de groep van (E.O.) enkel in Yoruba-land of westelijk Nigeria actief is (zie gehoor CGVS dd. 10/09/2010, p.7). Uit deze verklaring blijkt dat uw probleem eerder regionaal van aard is en dat, wanneer u zich zou vestigen in een plaats (in Nigeria) waar deze groep niet actief is, u geen problemen zou ondervinden. Ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw administratief dossier) blijkt trouwens dat een hervestiging binnen Nigeria bijna altijd een optie is om aan vervolging door anderen dan de autoriteiten, waaronder bendes zoals die van (E.O.) te ontsnappen. U haalt geen enkel valabele reden aan om dit te weerleggen. U haalde aan dat het voor u, als Yoruba, moeilijk is naar een gebied van Hausa of Igbo te gaan en dat dit zou kunnen leiden tot onder andere de dood (zie gehoor CGVS dd. 10/09/2010, p.9), maar haalde geen objectieve elementen aan waaruit dit ook blijkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (kopie in uw dossier) blijkt dat, tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, het mogelijk is voor individuen om zich elders in Nigeria te vestigen en wordt er geen melding gemaakt over moeilijkheden omwille van etnische origine. U haalde alvast geen 'uitzonderlijke omstandigheden' aan.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteaktes van uw kinderen wijzen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Deze documenten bevatten immers enkel identiteitsgegevens van 4 kinderen, waaraan hierboven niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 1 (A) lid 2 van de Conventie van Genève.

Hij bevestigt dat hij:

- ervan overtuigd is dat zijn tante over magische krachten beschikt die de oorzaak zijn van de dood van zijn ouders, broers en zussen en waartegen hij nergens bescherming kan verkrijgen;
- vervolgd wordt door de bende van (E.O.);
- gevisieerd wordt wegens plannen inzake de verkiezingen;
- omwille van de problematiek der Nigeriaanse stammen geen intern vluchtalternatief heeft.

2.2. Wat betreft verzoekers volharding als zou hij wel degelijk in aanmerking komen voor het statuut van vluchteling merkt verweerder terecht op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken.

Daargelaten dat het verbazingwekkend is dat verzoeker ten aanzien van de 'magische krachten' immuun zou zijn door het overschrijden van de Nigeriaanse buitengrenzen en zijn louter verblijf binnen de Belgische grenzen, werd inzake verzoekers vrees ten aanzien van zijn tante terecht vastgesteld dat deze vrees omwille van 'magische krachten' louter gestoeld is op bijgeloof. Ook de beweerdde subjectieve vrees van verzoeker wordt ernstig gerelativeerd door de niet *in concreto* weerlegde motivering waaruit blijkt dat hij gedurende jaren met zijn tante onder één dak woonde en haar nooit de vraag heeft gesteld waarom zij het precies op hem en zijn gezin gemunt had. Daarenboven bleek verzoeker evenmin ook maar enige concrete aanvaring te hebben gehad met zijn tante .

Aangaande zijn vrees voor vervolging door de bende van (E.O.) blijkt dat verzoeker geen enkel concreet incident met deze bende aanhaalt en bovendien evenmin een poging heeft ondernomen om na te gaan of de bewering van die ene persoon die stelde dat hij door deze bende zou gevisieerd worden ook maar enigszins correct is. Verzoeker maakt verder evenmin aannemelijk waarom precies hij gevisieerd zou worden door de bende van (E.O.).

Evenmin brengt hij thans enig element bij waaruit zou kunnen blijken dat hij omwille van een verblijf buiten Nigeria bij terugkeer tijdens of na de verkiezingen in de negatieve aandacht van de autoriteiten zou staan.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker ontwikkelt geen middel inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont hij niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS